

Sir Steve Stevenson

A VATIKÁN TITKA

Illusztráció:
Stefano Turconi

manó könyvek

TIZENEGYEDIK KÜLDETÉS

Agatha

Tizenkét éves, rendkívüli memóriája van. Krimiíró-nőnek készül.

Larry

A jó nevű Sólyomszem Detektív-képző Iskola kétbalkezes diákja.

Mr. Kent

Hajdani ökölvívó, jelenleg hamisítatlan angol főkomornyik.

Watson

Szibériai macska, szaglása akár egy rendőrkopóé, bele is üti mindenbe az orrát.

Algernon bácsi

Elmúlt korok írásainak szakértője, aki képes megfejteni bármilyen régi iratot.

ÚTI CÉL: Vatikánváros – OLASZORSZÁG

FELADAT:

Kinyomozni, hogy ki lopta el a Vatikáni Könyvtárból a híres festő, Raffaello titkos végrendeletét.

A MISTERY CSALÁD

A VILÁGBAN

1

2

3

4

5

11

Algernon bácsi

10

Samuel bácsi

8

Haida

9

Bud bácsi

7

Marco

Köszönettel Roberto Nini régésznek és az Associazione Culturale Subterranea egyesületnek azért a lehetőségért, hogy a titkos levéltárban engedélyezték számomra a kutatást, és megismertettek a felfedezés örömeivel.

Ősszel Londont általában köd borítja. Ezen az októberi reggelen az ember az orráig sem látott, a forgalom zaja tompán szűrődött át a sűrű szürkésen. A Belvedere utcát is vastag köd takarta. A kihalt járdán egy sovány fiú haladt óvatosan; mélyen ülő szeme elé fekete hajtincs lógott.

- Rémes ez a londoni időjárás! - dünnyögte.
- Ezt nem nekem találták ki!

A fiút Larry Mysterynek hívták, tizennégy esztendő volt. A rangos Sólyomszem Detektívképző Iskolába járt.

Körülnézett, hogy felmérje, merre is jár ép-

pen. Bosszúsan elfintorodott; az utcai lámpák megannyi homályos fénygömbként világítottak, a gépkocsik körvonalai régi idők autóit idézték. A város olyannak tűnt, mintha valami varázslat folytán visszarepült volna a tizenkilencedik század végére, a dicsőséges viktoriánus korba, amikor a nagy Sherlock Holmes folytatta nyomozásait.

Ez a kísérteties hangulat, gondolta a fiú, jobban illene az unokatestvéréhez, Agathához, aki krimiírónőnek készült, és kivételes megérzései voltak egy-egy bűnüggyel kapcsolatban. Éles elméje és csalhatatlan memóriája volt, bár munka közben olyan ósdi eszközökre hagyatkozott, mint a toll vagy a jegyzeteléshez használt notesz.

Larry azonban már a modern kor gyermekének számított: megszokta, hogy a detektívképző által rábízott ügyeket a legfejlettebb technikai eszközökkel oldja meg. Kezével ösztönösen kabátsebébe nyúlt; hűsége szerkentyűje, az iskola

minden diákja számára átadott, titánból készült elektronikus masina, az EyeNet a helyén volt.

Larry végiggondolta magában, milyen feladatok ellátására képes ez a csúcstechnológiás mobil eszköz: informatikai keresések, műholdas jelkövetés...

- Még hogy tizenkilencedik század! - kiáltott föl. - Nagyítólencse meg füzetek? Már a huszonegyedik században járunk, a jövő detektívje a technika vívmányait használja.

Larry a Kalandorok Barlangját kereste, ami egy videojáték-szaküzlet volt a Belvedere utcában. Ilyen kutya időben csak egy valami csalogathatta elő őt a Baker Street-i tetőtéri lakásból, mégpedig a Monster Slasher 2, az idény leginkább várt videojátéka, ami pont ezen a napon jelent meg.

Ekkor hirtelen szörnyű gondolata támadt: mi van, ha az új játék már a nyitás utáni első órákban elfogyott? Ez időnként előfordult a nagyon divatos játékokkal. Felgyorsította lépteit, és ne-

kiütközött valaminek, ami leginkább fatörzsnek tűnt.

- Átkozott köd! - nyögdécselt a homlokát masszírozva. Ha jobban belegondolt, a Belvedere utcában nem is voltak fák. Ezek szerint el is tévedt útközben. De vajon hol lehet? - Csak semmi pánik! Nyugalom, hidegvér - biztatta magát, és előhúzta az EyeNetet. Szégyenében elvörösödve azon töprengett, vajon mit szólna az iskolájában a nyomozási gyakorlatok professzora, az UM-60 jelű ügynök, ha meglátná, hogy az

egyik diákja egy ártalmatlan őszi reggelen eltéved a saját kerületében.

Sajnos, talán a rossz idő miatt, a műholdas kapcsolat nem működött, az infrasugarak áthatolhatatlan falba ütköztek. Larry elhúzta a száját. A köd még az EyeNet tévedhetetlen programjait is tönkretette. Az egyetlen, amire számíthatott, a város elektronikus térképe volt, de mit használ egy térkép, ha nem tudjuk, hol vagyunk éppen?

- Rendben - jelentette ki eltökélten. - Akkor a hagyományos módszerekhez folyamodunk. Megoldom én ezt egyedül is.

Tíz méterrel később megbotlott egy csatornafedélben, és elterült a mellette lévő pocsolyában. Fölkelt, és tanácstalanul botorkált a ködben; fogalma sem volt, hol lehet. De hová tűnhetett az iménti fa? Larrynek beugrott, mit szokott mondani a túlélési technikák tanára, a JR-44-es: „Ha egy ismeretlen helyen tájékozódunk, először is

találjuk meg, merre van észak. Ebben segít a fák kérgén fellelhető moha.”

Ebben a pillanatban Larrynek úgy tűnt, a talaj elvész a lába alól. Szerencsére lassan haladt, így nem zuhant bele a semmibe. Lehajolt, és kitapogatta maga előtt a talajt, aminek hirtelen vége szakadt. A távolból mély, ködbe vesző hangot hallott.

- Ez egy hajó szirénája - kiáltott fel diadalmasan az ifjú detektív. - Úgy fest, kijutottam a Temze partjára.

Elhatározta, hogy a part mentén, a rakpart fal mellett halad tovább, hogy bele ne essen a folyóba. Ezzel a módszerrel előbb-utóbb majd csak elér valami ismert épületet. A köd azonban még sűrűbbé vált, most már az az érzése támadt, mintha tejben úszna. Néhány lépés után beütötte a térdét egy földből kiemelkedő tárgyba. Egy pad volt az.

- Na, hát ebből elegendem van! - dühöngött. - Az

ördögbe a Monsterrel meg ezzel az egész vacak időjárással. El sem mozdulok innen, amíg nem látok legalább az orrom hegyéig.

És ekkor megcsörrent az EyeNet a zsebében. Üzenet érkezett a detektíviskolából:

NYOMOZÁS, VATIKÁNVÁROS, RÓMA, OLASZORSZÁG. CÉL: MEGTALÁLNI EGY ELRABOLT LEVELET. INDULÁS: DÉLLEN. RÉSZLETEK A CSATOLT DOKUMENTUMBAN.

- Ma délben? - kapott a fejéhez Larry. - Addig haza sem találok!

Egy árny jelent meg a háta mögött, és megérintette a vállát. A fiú kis híján elejtette a készülékét.

- Jó napot, Mystery úr! - szólalt meg váratlanul az idegen.

Larry megfordult, és a föléje hajló ráncos arcban Mr. Popsot ismerte fel, aki otthonában, a Baker Palace-ban dolgozott biztonsági őrként.

- Mit keres itt, a Temze partján? - csodálkozott a fiú. - Ebben a ködben rettenetesen veszélyes kóborolni...

- Az igazat megvallva - felelte a férfi -, el sem hagytam a munkahelyemet.

Larry kimeresztette a szemét. Egy pillanatra szétnyílt a ködfátyol, és meglátta a Baker Palace csillogó körvonalait. Nem a Temze cementes rakpartján üldögélt, hanem egész idő alatt itt csúszkált és tapogatózott a járdán. A távolból ismét fölbúgott a különös, szirénaszerű hang.

- Kamion dudál - magyarázta Mr. Pops, látva a fiú furcsa arckifejezését. - Már vagy fél órája dudál. Valószínűleg nem tud haladni egy parkoló autótól.

Ezek szerint, amikor nekiment a fának, összezavarta az irányokat, és visszafordult, így jutott a kiindulási pontra.

- Biztos benne, hogy jól van? - kérdezte ag-

gódva a portás. - Mert úgy nézem, csupa sár a ruhája.

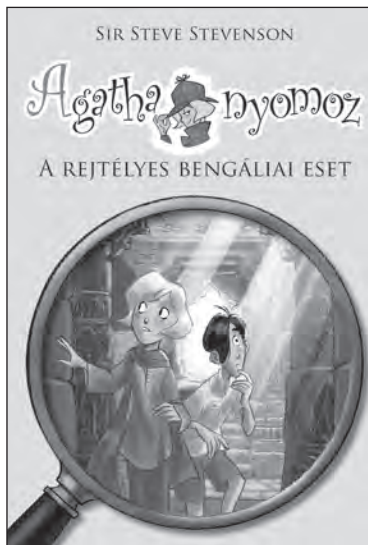
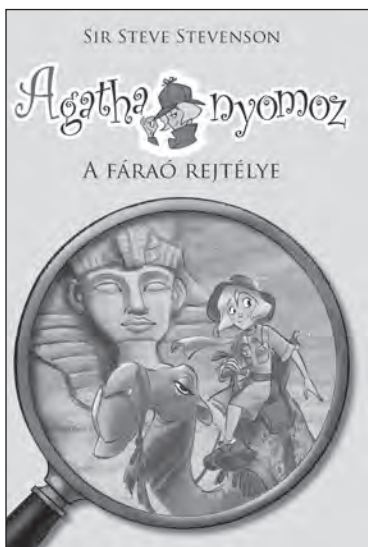
- Semmi baj - bizonygatta vékony hangon a fiú. - Tudna hívni nekem egy taxit?

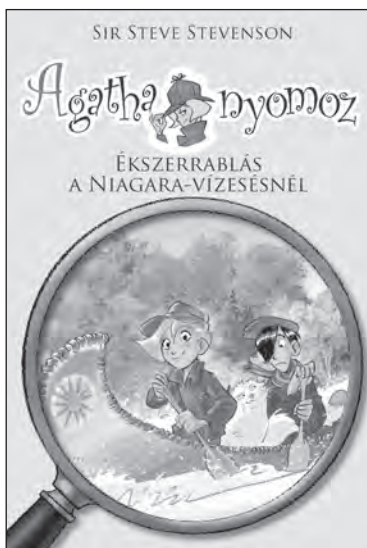
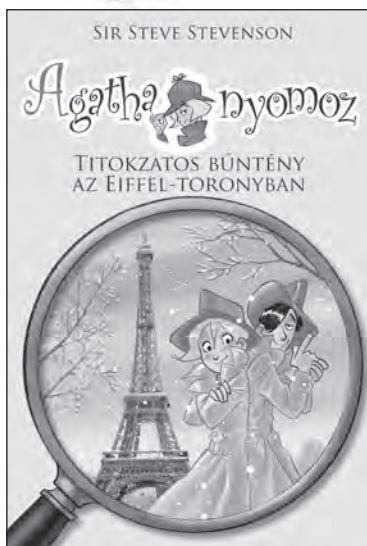
Azonnal kapcsolatba kellett lépnie Agathával, az unokahúgával, hogy esélye legyen megoldani ezt a legújabb ügyet, amit az imént rábíztak.

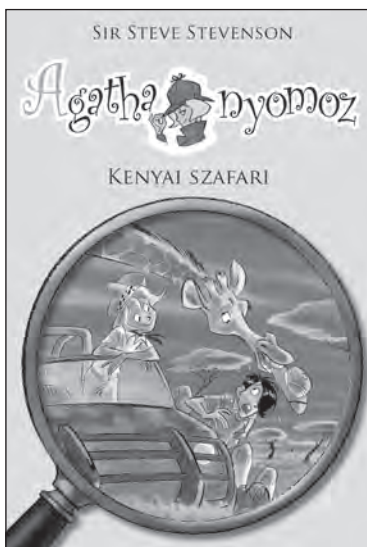
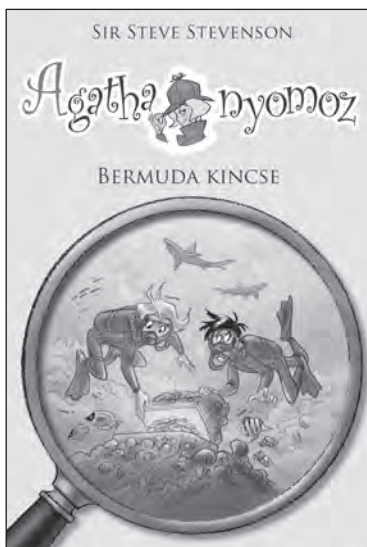

A sorozatban

már megjelent:

SIR STEVE STEVENSON

Agatha nyomoz

CSELSZÖVÉS HOLLYWOODBAN

SIR STEVE STEVENSON

Agatha nyomoz

KÉMEK A NORVÉG-TENGEREN

